

— Komisijai nebija pamata secināt, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 796/2004 27. pants, jo pārbaudes procedūrā Spānijas Karalistes sniegtie pierādījumi apliecināja, ka ir veikts pienācīgs izvērtējums un ka ir veikti lietderīgi pasākumi, lai uzlabotu uz risku balstīto izlasi, un tāpēc nav izdarīts tāds Savienības tiesību pārkāpums, kura dēļ būtu izslēdzama lauksaimniecības izdevumu finansēšana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

2. Noteiktā korekcija EUR 2 123 619,66 apmērā (“Nelabvēlīgie dabas apstākļi” un “Agrovides pasākumi”) ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

— ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punkts un 14. panta 2. punkts, jo Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste neesot izpildījusi savus kontroles pienākumus tāpēc, ka “Nelabvēlīgo dabas apstākļu” un “Agrovides pasākumu” gadījumā saistībā ar šo atbalstu uz vietas veikto kontroļu gaitā tā neveica dzīvnieku uzskaiti. Šis prasības pamats iedalās divās daļās, jo Spānijas Karaliste uzskata, ka:

a) pienākums uzskaitīt dzīvniekus saistībā ar atbalstu Kastīlijas un Leonas Lauku atbalsta plānam 2007.–2013. gadā uz vietas veikto kontroļu gaitā ir pretrunā ganāmpulka blīvuma koeficienta kritērija kontinuitātei un vienlīdzīgas attieksmes principam un

b) Komisija ir kļūdaini interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punktu saistībā ar tās 14. panta 2. punktu, uzskatīdama, ka Spānijas kontroles sistēma neesot piemērota, lai pārlicinātos par ganāmpulka blīvuma kritērija ievērošanu;

— ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1082/2003 2. panta 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 796/2004 26. panta 2. punkta b) apakšpunkts, jo Spānijas Karalistei ir ticamas liellopu, aitu un kazu datu bāzes, kuras tā turklāt nepārtraukti un paredzētajā veidā atjaunina;

— ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punkts, jo ir acīmredzami nesamērīgi noteikt finanšu korekciju 5 % apmērā attiecībā uz izmeklēšanas aptvertajiem pasākumiem. Finanšu korekcija ir nesamērīga, jo, pat ja arī Spānijas iestādēm inkriminētais pārkāpums apstiprinātos, pieņemtais lēmums pārsniedz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses.

Prasība, kas celta 2015. gada 29. martā – Rumānija/Komisija

(Lieta T-145/15)

(2015/C 178/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji – R. Radu, V. Angelescu, R. Mangu, D. Bulancea)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi izmantotas Eiropas Komisijas pilnvaras izslēgt summas no Eiropas Savienības finansējuma:

- piemērodama Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/103 noteiktās vienotas likmes korekcijas, Komisija esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, tādējādi pārkāpjot Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu 52. pantu, kā arī Komisijas pamatnostādnes finanšu korekciju piemērošanai, kas izklāstītas Komisijas 1997. gada 23. decembra dokumentā Nr. VI/5330/97 ar nosaukumu "Pamatnostādnes attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros";
- Komisijai esot bijis pienākums noteikt korekcijas, pamatojoties uz summām, ko tā identificējusi kā Rumānijas nepienācīgi iztērētas, nevis jāpiemēro vienotas likmes, jo, pirmkārt, lietas apstākļos tas nebija jādara un, otrkārt, Rumānijas valsts bija sniegusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu aprēķinātās korekcijas. Šīs lietas apstākļos neesot uzskatāms, ka Komisijai būtu bijis jāvelta pārmērīgi pūliņi, lai noteiktu korekcijas, kas aprēķinātas, balstoties uz līdzekļu faktisko zaudējumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums esot izklāstīts nepietiekami un nepienācīgi:

- Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/103 pamatojums neesot pietiekami un pienācīgi izklāstīts, jo laikā, kad Komisija šo lēmumu pieņēma, tā neesot pietiekami izklāstījusi iemeslus, kādēļ tā izvēlējusies piemērot vienotu likmi attiecībā uz revīzijas pasākumos konstatētajiem pārkāpumiem, un neesot pienācīgi pamatojusi, kāpēc Rumānijas argumenti par iespēju piemērot aprēķinātu korekciju nav nedz pieņemami, nedz ņemami vērā, nosakot galīgo korekciju.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips:

- pārsūdzētajā lēmumā neesot ievērots samērīguma princips, jo vienotas likmes korekcijas piemērojot attiecīgi 10 % apmērā 2009. gadā pieteiktajiem izdevumiem un 5 % apmērā 2010. gadā pieteiktajiem izdevumiem, revīzijas pasākumos konstatēto pārkāpumu rezultātā radītā ES līdzekļu zaudējuma apmērs esot novērtēts pārāk augstu, jo minētajās likmēs netiekot ņemtas vērā nedz pārkāpuma iedaba un nopietnība, nedz tā finansiālā ietekme uz Savienības budžetu.

Prasība, kas celta 2015. gada 1. aprīlī – Abertis Infraestructuras un Abertis Telecom Satélites/Komisija

(Lieta T-158/15)

(2015/C 178/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Abertis Infraestructuras, SA (Barselona, Spānija), Abertis Telecom Satélites, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – J. Buendía Sierra, M. Maragall de Gispert, M. Santa María Fernández, J. Panero Rivas, abogados, un A. Balcells Cartagena, abogada)

Atbildētāja: Eiropas Komisija